

وهفایى شاعیر له نیوان رۆمانسییهت و سیاسهتدا

نالە حسەن
(کەنەدا)

خەون و خەیاڵە جوانەکانی ئاودامانن بە خەونی عیشق. عیشقیکی ئەفسووناوی و بێ ئەندازە تژی له سووتان و کړنوش بردن و تا ئاستی وپینهکردن و شیتیبون. وهفایى خۆی خەلکی سابلاخه و له پێگه‌ی حوجره‌کانی ئایینییه‌وه خۆپنده‌واریه‌کی باشی هه‌بووه، بێجگه له زمانى کوردی زمانى عه‌ره‌بى و فارسىشى زانیوه، به زمانى کوردی و فارسى شیعری نووسیوه، قوتابخانه‌ی هه‌بووه، قوتابیانی فێره‌ خۆپنده‌واری و وێژه‌ کردووه. (ئه‌ده‌ب) و (ئه‌دیپ)ی شاعیر، په‌روه‌رده‌ی ده‌ستی وه‌فایین. وه‌فایى له‌ سالی (١٨٦٦ی زایینی) ده‌چیته‌ نه‌هری و بۆ چه‌ندین سال له‌ لای بنه‌ماله‌ی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری ده‌میتیته‌وه، له‌ ئاکامی دووری له‌ دۆست و یاران و هاوڕی و که‌سوکاره‌ نزیکه‌کانی خۆی، هه‌میشه‌ هه‌ست به‌ ته‌نیایی و بێ تاقه‌تییه‌کی روحی کردووه، هاوکات که‌سیکی هه‌ست و سۆز ناسک و عاشق بووه. هه‌موو غۆریه‌ت و هه‌ست و مه‌یله‌ ئیروسی و شه‌یداویه‌کانی خۆی، به‌ جوانکارییه‌کی رۆمانسیانه له‌ شیعره‌کانیدا به‌رانیه‌ر په‌یکه‌ری دل‌به‌ره‌که‌ی ده‌رپه‌وه. عیشق له‌ شیعره‌کانی وه‌فاییدا سنوورپێکی به‌رینی داگیرکردووه، عیشق له‌ شیعره‌کانی وه‌فایى دا حیکایه‌تپێکی رۆمانسی و پر له‌ هه‌ست و خولیاى

وه‌فایى و شیعری رۆمانسی

رۆمانسیزم قوتابخانه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی، هونه‌ری، کولتووری، ئەده‌بی بوو له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مه‌وه سه‌ری هه‌لدا، لای زۆر له‌ شاعیران تا ئیستاش شیعری رۆمانسی درێژه‌ی هه‌یه، ئەم قوتابخانه‌یه، یان باشتره‌ بلێین شیعری رۆمانسی له‌ هه‌لپشتنی سووتان و کلپه‌ و یژدانییه‌کانی ناخ و ته‌قاندنه‌وه‌ی کانییه‌کانی سۆز و ده‌روونه‌وه‌ هه‌لده‌قوتی، یان سه‌رسامبوون و ده‌رپینی ناخ به‌ پێکهاته‌کانی ده‌روه، وه‌ک (جوانییه‌کانی سروشت و موعجیزه‌کان و گه‌وره‌یی و پیرۆزی په‌روه‌ردگار، عیشق و کاریگه‌رییه‌کانی دل‌به‌ر، که‌سایه‌تی و پاله‌وانه‌ ئه‌فسانه‌یه‌کان و زۆری دیکه‌...) له‌ به‌رگیکی ئیستیتیکی و تا راده‌یه‌کیش ئیروتیکی ده‌رده‌په‌یت. به‌مانایه‌ک، شیعری رۆمانسی سووتان و هه‌لقوولانه‌که‌ی له‌ ناخ و ده‌روونه‌وه‌یه‌ بۆ کیشانی وینه‌ی پێکهاته‌ و شته‌کانی ده‌روه، یان به‌ واتایه‌کی دیکه‌، ئاراسته‌کان له‌ ناوه‌وه‌ به‌ره‌و ده‌روه‌ن.

وه‌فایى شاعیریش وه‌ک هه‌ر شاعیرپێکی سه‌رده‌می کلاسیک به‌م دید و روچه‌ رۆمانسییه‌وه‌ شیعری نووسیوه. هه‌ست و خه‌یاڵه‌ رۆمانسییه‌کان، پێکهاته‌ و جه‌سته‌ی شیعره‌کانی وه‌فایى په‌نگ ده‌که‌ن. خولیا و

دهچۆرپیت. به های جوانی شیعره که توانایی مانه وهی
به رده وامی هه یه. وهفایی وهک شاعیرتیکی رۆمانسی
جواننوس، بۆ ده رخستنی ناخ و دهروونی پر له ناسۆری
خۆی و هاوکات چه مانه وه و وهسفرکردنی جوانییه کانی
دل به ره که ی هه ول و شیعره له م بابه ته ی زۆرن، ئه وه تا له
شیعرتیکی دیکه دا ده لیت:

**گولته ندام ئه ی ته نافی گه ردم زولفی په رتشان
عیلاجی چاره یی روحی ئه مان دهستم به دامان
غهریبی تۆم نه خۆشی تۆم به گۆشه ی چاوی بيمارت
ئه سیری تۆم شه هیدی تۆم به نوکی تیری مورگان
ئیشاره ت نافه تی روحم که لامت غاره تی کردم
ته به سوم سیحری لیوانت ته که لوم زپر و مهرجانت**

تا له کۆتاییه که یدا ده لیت:
**(وهفایی) که وته حه لقه ی زولفت ئیدی مه یده بهر مورگان
که من کوشته ی ته نافت بم چ حاجت تیره بارانت**

وهفایی یه کیتیک بووه له و شاعیره هه ست ناسکانه ی که
هه موو جوانییه کانی ژبانی له نیو جوانی زولف و مورگان
و چا و قه د و بالای دل به ره که یدا بینه یه و هه موو خۆشی
ئارامییه کانی شعی له نیو نیگایه کی گهرم و بزیه کی
مۆنالیژی سهر روخساری دل به ره که یدا هه ست پین
کردوه... له هه مان کاتیشدا به بئ هیچ گوشار
له خۆکردنیک هه ست و خه یاله کانی له نیو قوولایی
دهروون و ناخی هه لقلولان. ئه م شاعیره دلته ر و دل پر له
برین و زوخوا و به ئاگری عیشق، وه نه بیته ته نیا ئه ونا له
و سووتانه کانی ته نیا بۆ جوانیی دل به ره که ی بوو بیت و
ته نیا وهک سوارچاکتیکی شه یدا، شیعره عاشقانه ی
نوو سیبئ، وهفایی هینده هه ست و سۆزتیکی شاعیرانه و
رۆمانسیانه ی هه بووه، به ئه ندازه ی دل به ره که ی به گول و
گولزار و رهنگینی و جوانییه کانی سروشت سه رسام بووه،
وهک ده لێن (هه رکه سیک ده سکه گولتیکی به دیاری بۆ
هینابا، وای ده زانی ئه سپتیکی حدو دیان پێشکه ش
کردوه...!) هاوکات له باخچه ی ماله وه یدا چه ندان
جو ره گولێ رواندوه له چه شنی شه و بۆ و شه ست په ر و
زمانه گا و نازناز و لاولوی زهرد و سوور و بنه وشه و
گول به باخ و چه ندانی دیکه، هه می شه شه جوانی گول و
گولزار و رهنگینی سروشتی به جوانییه کانی دل به ره که ی
وتنه کردوه، یان به واتایه کی دیکه، دل به ره که ی هه می شه
به گولزاری باغ و گولزاران وه سف کردوه، وهک گولتیکی

وهفایی

چه پینراوه، له هه مان کاتدا هاوارتیکه بۆ رزگار بوون له
ده ست ئاه ی ته نیایی و غوربه تی روحی، ده گێرپه نه وه
وهفایی جارێکیان له خزمه ت شیخ عوبه یدوللادا ده بیته،
له وه ده مه دا که نیه زه یه کی شوخوشه نگی جوانکیله و
په ریاسا ده بینه، که له گو یسه نه که وه به له نجه و عیشه
و نازه وه خه ریکی ته شی رسته نه، به نیگا گه رمه کانی
جار جار هه ش ئاگر له چا وه کان و جه سته ی وهفایی
به رده دات، وهفایی-ش له نیو ئه م سووتانه دۆزه خییه و
به رانه ر به ناز و نه رمونیانی و شوخوشه نگی شیرین
هه موو ده ماره کانی عاتیفه ی دیته سه ما و وه سفی جوانی
و له نجه ولاری و ته شی رسته نه که ی ده کات و ده لیت:

**تایه کی ریشه یی دل به نوکی غه مزه دادا
ده ستیکی بۆ سه ما برد رووبه ندی ماهی لادا
نافه ی گولتی عه یان بوو عه طری به دم سه مادا
باریک و لووس و ناسک دوو زولفی خاوی لادا
وهک شاخی گول به لادا شیرین ته شی ده رپستی**

وهفایی له م شیعره یدا دا هینانیکه گه وره ی کردوه،
هه موو پێکهاته ی شیعره که، چ مامه له کردن له گه ل زمان
و چ وه سف و وینه و خه یالێ شیعره که، هینده له
به رگیکی ناسک و جوانکاریدا یه، شیعره ته ی لی

جوان و گهش که جوانی و پروناکی به ژیان ده‌به‌خشیت و بۆنویه‌رامه‌که‌شی دل و روحی مرۆقه‌کان ئاسووده و ئارام ده‌کات، ئه‌وه‌تا له شیعری (ئه‌ی پرته‌وی حوسنت) دا ده‌لێت:

**ئه‌ی پرته‌وی حوسنت هه‌موو په‌نگی گۆله‌باخان
نه‌شته‌ی نه‌زه‌رت شه‌وقی دل و ذه‌وقی ده‌ماخان
ئه‌سما و صفاتن به‌ ته‌جه‌للا له‌ وجودم
یا شه‌و بوو که تو هاتی لیمت کرده چراخان
تو هاتیه گۆلشن به‌ سه‌ر و زولفی بلاوت
زۆر پێ نه‌چوو پۆیی له‌ چه‌مه‌ن لاله‌ له‌ داخان
ئه‌و کۆلمه‌ که ئاسایشی سه‌د دائره‌ زولفه
گۆل شه‌وقی به‌ شه‌و داوه‌ چراخان له‌ باخان**

هه‌رچه‌نده‌ وه‌فایه‌ی خۆی خه‌لکی سابلان بووه، به‌لام هه‌روه‌ک له‌ سه‌رچاوه‌کان باس ده‌کری، وه‌فایه‌ی دوای ئه‌وه‌ی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری ده‌بیسته‌ پابه‌ر و مورشیدی خانه‌قای نه‌هری، (وه‌فایه‌)ش له‌وساوه‌ ده‌بیته‌ مورید و دواتر میرزای شیخ و چه‌ندان ساڵ هه‌ر له‌مالی شیخ له‌ ژووریکه‌ی تایبه‌ت به‌ خۆی ده‌میته‌وه‌.. شیخ عوبه‌یدوللا کاریگه‌رییه‌کی پێ ئه‌ندازه‌ی له‌سه‌ر وه‌فایه‌ی ده‌بیته‌ و له‌ هه‌مان کاتدا پێزیکه‌ی تایبه‌تی بۆ وه‌فایه‌ی ده‌بیته‌ و زۆری خوێش ده‌ویته‌. (وه‌فایه‌)ش پێ ئه‌ندازه‌ سه‌رسامه‌ به‌ جوامیتری و شه‌هامه‌ت و سه‌نگینه‌ی و لیه‌هاتوویی شیخ، چ وه‌ک پیاویکی تایینه‌ی و چ وه‌ک سه‌رکرده‌ و قاره‌مانیکه‌ی ئه‌وکاته‌.. پاش ئاواره‌بوونی شیخ و دواتر کۆچکردنی یه‌که‌جاره‌کی، مردنی شیخ کاریگه‌رییه‌کی پێ وینه‌ له‌سه‌ر باری ده‌روونی و روحی وه‌فایه‌ی داده‌نیته‌.. ئه‌م کاریگه‌رییه‌ له‌ قه‌سیده‌یه‌کیدا په‌نگ ده‌داته‌وه‌ و وه‌ک شیوه‌نیکی تایبه‌ت به‌ مالتاواپی کردنی شیخ عوبه‌یدوللای سه‌رکرده‌، هاوکات له‌گه‌ڵ شیخ عه‌بدولقادری کورپی شیخ عوبه‌یدوللاش هه‌مان نزیکایه‌تی هه‌یه‌، به‌ هه‌مان خوێشه‌ویستی و دلسۆزییه‌وه‌، شیعر بۆ ئه‌میشه‌ ده‌نووسیت..

وه‌فایه‌ی له‌ شیعری (شیوه‌ن) دا بۆ شیخ عوبه‌یدوللا دا ده‌لێت:

**دریخا بای خه‌زان دایه‌ به‌هاری شوخ و ره‌عناکه‌م
له‌ ئیزه‌ری عه‌مه‌ل که‌وت ئافتابی عالم ئاراکه‌م
وه‌ره‌ق و پێزان خه‌زان که‌وته‌ رزان وه‌ضعی چه‌مه‌ن گۆرا
به‌سه‌ر چوو فه‌صلی گۆلگه‌شت و ته‌ماشای باخ و
صه‌حراکه‌م**

خه‌زان هات و چه‌مه‌ن چۆل بوو له‌ نه‌غمه‌ی بولبول و قومری
دریخا هه‌سه‌ره‌تا بۆ گۆلغوزاری سه‌ر و بالاکه‌م
له‌ گریان ئاسمان دامانی سوور بوو شینی داناوه
مه‌گه‌ر گه‌راوه‌ یا مائیل به‌ شه‌و بوو پۆزی پروناکه‌م
تا ده‌گاته‌..

به‌ قوه‌ی جاذبه‌ی دلتان (وه‌فایه‌) ده‌ست و دامانه
چ نابێ گه‌ر له‌ سایه‌ی ئیوه‌ قه‌تعی ما سوی الله که‌م

هه‌روه‌ها له‌ قه‌سیده‌یه‌کی دیکه‌دا به‌ناوی (بۆ شه‌هیدی نیشتیمان شیخ عه‌بدولقادر.....) دا ده‌لێت:

**گاه ده‌گریتم گاه ده‌سووتیم غه‌رقی ئاو و ئاورم
ناخ له‌ به‌ر به‌ختی سیا نازانم ئه‌ز بۆچ نامرم
هه‌ر که‌ ده‌تبینم ده‌لێتی تو شه‌م منیش په‌روانه‌تم
تا سه‌راپا ئه‌مه‌ کۆی زوخال قه‌ت ئارام ناگرم
هه‌ر په‌گه‌م تارێکه‌ تاله‌ی دی له‌ شه‌وقی پروویی تو
عه‌نده‌لیب و موپربم خوێشخوان گۆلی راموشگه‌رم
عه‌کسی زولفی رووته‌ مایه‌ی جوێشی گریانی من
چی بکه‌م ناخر چاو پر ئاو و دوودی عودی مه‌جمه‌رم
تا ده‌گاته‌..**

وه‌ک (وه‌فایه‌) دل بده‌ و دین دانێ بۆ صاحب دلێک
تا بزانی بۆچی من عاشق به‌ حوسنی قادرم

وه‌فایه‌ی و شیعری سیاسی

وه‌فایه‌ی شاعیریکی بووه‌ زیاتر له‌ نێو رووبه‌ری عیشق و هه‌سه‌ره‌ته‌کانی ئه‌ویندا داهینانه‌کانی خۆی کردووه‌، شیعره‌کانی هۆکاریک بوون بۆ ده‌رپینی کلپه‌ و سووتانه‌کانی ده‌روون و هه‌ست و سۆزی ناوه‌وه‌ی.. که‌مه‌تر به‌لای سیاسه‌تدا رویشتووه‌.. ده‌توانین بلێین وه‌فایه‌ی هه‌ینده‌ی شاعیری عیشق و جوانی بووه‌، هه‌ینده‌ شاعیری نه‌ته‌وه‌ و نیشتیمان نه‌بووه‌.. با بزانیان مامۆستا گیو موکریانی له‌ پێشه‌کی دیوانه‌که‌ی وه‌فایه‌ی له‌م باره‌وه‌ چی بۆ نووسیوه‌:

(هه‌رچه‌نده‌ "وه‌فایه‌ی" یه‌کیک بووه‌ له‌ ورشه‌دارترین ئه‌ستیره‌کانی وێژه‌ که‌ له‌ ئاسۆی سابلان هه‌موو کوردستانی په‌وشه‌ن و ترووسکه‌دار کردووه‌ و له‌ سایه‌ی هه‌واپانی ته‌ر و خوێش و ئاهه‌نگه‌ نووژه‌نه‌ دل‌په‌ینه‌کانی..)، دیاره‌ ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ دانپێدانان و خوێندنه‌وه‌یه‌کی دروسته‌ بۆ شیعهر و داهینانه‌کانی وه‌فایه‌ی، به‌لام ئه‌وه‌ ئه‌سلی مه‌به‌سته‌که‌ی مامۆستا گیو نییه‌، به‌لکه‌ ئه‌وه‌ سه‌ره‌تایه‌که‌ بۆ هه‌لپه‌شتنی بیرۆکه‌ی

گیو موکریانی

جیاتی گلهیی شانازیمان پیتوه کردبا.. دیاره مامۆستا گیو هیئنده دل پر و تووریه له وهفایی، بۆیه دلّی بهم گلهییانه ئاو ناخواتهوه و له شوینیکی تردا دهلیت (بهراستی ئەگەر ئیستا وهفایی سهری خۆی له ژێر خاکی دهرتنی و تهماشایهکی ههستی بهرزی هاوزمان و بوێژهکانی ئەو سهردهمهیه بکات و به وردیش سهرنج بداته سهرا ئەو کارهساتهیه که به سهرا شههیدانی رێگای ئازادی بهههشتی شیخ عبدالقادی نههری و سهید محهمهدی کورێ هاتوه، که ئەو دهیههراستن، ئەگەر گوێر وهخۆی گریتهوه له شههرهزارییان خۆی داوێته نیو دلّی گوێر کهیهوه و لهو پروایهیدام که له رۆژی پهسلان (یوم القیامة) یشدا رووی وهی نایب سهرا بلند کاتهوه..)

مامۆستا گیو له برکهیهکی دیکه دا به ئاشکراو به روونی هیچ له دلّی خۆیدا ناهیلیتهوه و دهلیت (ئهویستا ئەمن به راستی لایهنگیری وهی نهبووم که بهو ههموو رهنج و ئهکهوه ئەم دیوانه چاپ و وهفایی) بهو ههموو بهدنهکی و سپلهیی و تاوانهوه بهخه مه ریزی بوێژه بهرتهکافانهوه، بهلام فهرموودهی میژووناسی گهوره و بهنیویانگ، بهههشتی داماو (حوسین حوزنی) موکریانی برام ناچاری کردم که ههزار جارنم پتر لێ بیستوه دهیفهرموو (ئهگەر به زمانی کوردی جینوم پێ بدری لهوهم پێ خۆشتره که به زمانی بیگانان ئافه رینم لێ بکری)..... دیاره بهندهش به بهختیاری کاتی مان و نهمانی خۆمی دهزانم که بۆ ههموو فهرمانیکی کاکێ گهوره و گران یه کهرهنگی خۆشی نه دیتووی خۆم کورنووشی بهرم...).

به مانایهک ئەگەر له بهر فهرمووده و قسهکانی بهر پێز حوسین حوزنی موکریانی نهبا، مامۆستا گیو له بهر ئەوهی وهفایی شیعری سیاسی نهگوتوه، ئاماده نهبوو دیوانهکی بۆ چاپ بکات، چونکه له گوشه نیگای مامۆستا گیو، شاعیران وهک چۆن له خهمی چه مکهکانی عیشق و بابه ته زاتی و دهروونییهکانی خویان، به هه مان شیوهش ده بێ له خه مه نه ته وایه تییه کان و خاک و نه ته وه و نیشتماندا بن.

وهفایی و ههستی نهتهوهیی

لهم لیکۆلینه وهیه دا به تیرامان له سهرا تاپای شیعهرکانی وهفایی، دهبینن وهفایی که متر له رووبهری سیاسه تدا ئیشی له سهرا شیعهرکانی کردوه و زیاتر ههست و سۆز و دهروونی خۆی به رانبه ره مه حبوبه کهی، ههستی ته نیایی و غوربه تییهکانی خۆی، یان

دیکه که دهلیت (ههله به سهرا نمونه ی ههستی نه ته وهیه و بوێژ و ههستیاریش ده بێ ههست به زۆترین چتی واکات و له نهینیانی ئەوتۆ بدوی که بیری کهسی پێ رانهگات و ده بێ په رده له سهرا زۆر چتی دا پۆشراوی واکات که سوودی کۆمه ل و گه ل و نیشتمانی تیدا بیت..)، ئەوه روانگهی مامۆستا گیوه بۆ شاعیر و شیعر. به مانای شیعر ده بێ له چۆن رووبه رتیک کار بکات و خۆی له قهره ی چ بابه تیک بدات، یان به واتیه کی دیکه، ئەمه وه زیفه ی شیعهر، ئینجا هه ر له م پێشه کییه دا له دوا ی ئەم په ره گرافه مامۆستا گیو ده بیژتیت (منیش له و رووه وه به نیوی هه موو کورد و کوردستان په رستیکی پاک و یه ک رهنگ به گشتی و به نیوی هه موو دلّسۆزکی دلّ و ده روون پاکێ موکریانییه وه، به تایبهت به هه زاران په رۆش و داخه وه گله یی له ره وانی وهفایی ده که م که بۆچی ته واری سه لیه و لیته اتویی و توانایی زانست و بیروبا وه ری خۆی له پیناوی خه ت و خالی یار و خانه قا و شیخه کاندای چوواندوه و بۆچی ده بێ که م و زۆر ئاو ریکی له کوردستانیکی دا به شکر او و کوردیکی دو اکه وتوو و به شخوراو و دیل و ئیخسیر نه دا وه ته وه، وه ک خانی و سالم و حاجی و ئیتر، تا ئیمه ئەمه رۆ له

سهرسامییه کانی به دنیای دهرهوه دهرپرپوه. لهم به شه دا ههول ددهین قسه له سهر که سایه تی وهفایی، یان کوئی ههستی نیشتمانیپه روهری و ههسته نه ته وایه تییه کانی ئەم که سایه تییه بکهین، ئەویش به پشت به ستان به کتییی (بیره وهرییه کانی وهفایی) که له گرد و کوئی ماموستا (قازی محمه د خزر) و وهرگیپانی له فارسیییه وه (محمه د همه باقی) یه. ئەم کتیییه پیمان دهلیت: (وهفایی له سالی ۱۸۶۶ز چوه ته خزمهت شیخ عوبه یدوللای نه هری، واته سالتیک دواي نه وهی شیخ عوبه یدوللای نه هری له جیتی شیخ محمه د سالتی مامی له خانه قای نه هری ده بیته جیگر و مورشیدی ته ریکه تی نه قشبه ندی.. ل ۵).. وهفایی له و کاتهی ده چیته خزمهت شیخ و ههروهک له بیره وهرییه کانی خویدا باسی دهکات، نزیکه ی بۆ ماوهی چواره سال ده بیته ئەقیندارتیک و دلسوژتیک شیخ، واته ده بیته مورید و به هوی ئەو ریز و که سایه تییه هی هه تی، له لایه ن شیخه وه به میرزا بانگ ده کرت و ده بیته به یه کتیک له مورید و میرزاو دوستتیک زۆر نزیکه شیخ عوبه یدوللای، له ویدا به رده وام ده بیته تا دواي سالانی راپه رینه به ناوبانگه که ی شیخ عوبه یدوللای نه هری.. که ئەم راپه رینه رۆلتیکی به رچاو و به نویتترین راپه رینی ئازادبخوازانه له میژووی بزاقی کوردا باس ده کرت.. مه به سستی ئەم راپه رینه ش به دژی فارسه کان بوو، بۆ رزگارکردنی هه رده وه به شی کوردستانی رۆژهللات و باشوور بۆ پیکهیتانی قه واره و دهوله تیکی کوردی له ناوچه که دا.. بچ گومان شیخ عوبه یدوللای خواوه نی نزیکه ی ۲۰۰ گوند بووه.. دواي نه وهی له سالی ۱۸۶۵ز ده بیته مورشیدی ته ریکه تی نه قشبه ندی که خانه قای ئیرشادی له خانه قای نه هری ده بیته، له ویلایه تی هه کاری، له رووی جوگرافییه وه که وتوو ته ناوه راستی کوردستانه وه شیخ ده سه لات و راپه رایه تییه کی فراوانی ناوچه که ی ده کرد، که پیکهیتوو له سه دان مه لا و میرزا و ناغا و سه رۆک خیتل و عه شیرهت و خه لیفه و مورید و سوّفی، ته نانهت له ناوچه جیاجیاکانی کوردستانه وه، ههروهک وهفایی بۆمان باس دهکات، دیوه خانی شیخ له خه لک جمه ی هاتوو، رۆژانه ۴۰۰ تا ۵۰۰ میوان له هه موو پله و ئاسته کانه وه له دیوانی شیخ میوانداری و خزمهت کراون.. وهفایی له پیوه ندییه کی زۆر نزیک ده بیته له شیخ و جیگه و پایه یه کی تایبه تی ده بیته.. هه ر له ماله که ی شیخ سوکنه یه ک به وهفایی ده دن و له ویدا وانه به کوره کانی

شیخ و هه ندیک له مندالانی بنه ماله ده لیته وه.. وهفایی ده بیته میرزا و به یه کتیک له جیگای متمانه و پاوه رپیکراوی شیخ عوبه یدوللای، ته نانهت وهفایی زۆریه ی نامه تایبهت و نهیینه کانی شیخ ده نووسیت و له وهش زیاتر، ههروهک وهفایی خوئی ده لیت (هه میشه کیسه مۆری موباره کی حه زره تی شیخ له لای من بووه..)، یان ته نانهت له و گه شته هاوینانه دا که شیخی نه هری، هه واری بۆ بناری هه ندی زۆزانی نزیک برده وه، وهفایی ده لیت (هه ر به ته نیا من و سه یید عه بدولرپه حمانی خزمی شیخ، مه حره می راز و نهیینه کانی ره شمالتی تایبه تی شیخ بووین.. ل ۲۲).. له هه مان کاتدا شیخ بۆ زۆر کاروباری سیاسی گرینگیش هه ر متمانه به وهفایی دهکات و به نوینه رایه تی خوئی دیاری و ده ستنیشانی دهکات. بۆ نمونه، ئەو کیشه یه ی که سالی ۱۸۷۴ز له ئەنجامی ئەو کوشهت و کوشتار و زولم و سته مه ی میری ورمی و مه رگه وه ر به رانه بر دانیشتنووانی ئەو ناوچانه ی ژیر ده سه لات شیخ ده یکه ن، ده بیته هوی دروستبوونی پشپوی کیشه ی سیاسی بۆ هه رده وه سنوره کانی دهوله تی عوسمانی و ئیران. له ئەنجامی ره خنه و گوشار و گازانده ی شیخ عوبه یدوللای، کار ده گاته ئەوه ی پیکهیتانی کۆمیسسیۆنتیکی نیوه ده وله تی که بریتی ده بیته له نوینه رایه تی هه رده وه ده وله تی ئیرانی و عوسمانی و نوینه ری شیخ عوبه یدوللای، ههروهک وهفایی له بیره وهرییه کانی باسی دهکات (وهفایی خوئی لهم کۆمیسسیۆنه دا ده بیته نوینه ر و ده مرآستی شیخ و له هه مان کاتیشدا ده بیته سکرته ری کۆمیسسیۆنه سی قۆللیه که و بۆ ماوه ی "۱۴ - ۱۵" مانگ، خه ریکی چاره سه ری ئەم کیشه یه ده بن).

لیرده دا ده بینین، له پال باوه ر و مه سه له ئایینه یه کان، وهفایی بۆ ماوه یه کی دووردریژ له ژیر ساباتی بنه ماله یه کی ئایینه روه ر و نیشتمانیپه روه ر و خه مخۆر بۆ کیشه و مه سه له نه ته وایه تییه کان ماوه ته وه، له پینا و چاره سه رکردنی کیشه کان و به دیهیتانی مافه ره واکانی کورد هاوکار و که سه یکی دلسوژ و جیگای متمانه یان بووه، ئەوهش ئەوه مان بۆ روون دهکاته وه که وهفایی ته نیا خواهن خوینده واری و رۆشنیرییه کی شیعی و ئەده بی نه بووه، به لکو خواهن بیروباوه رتیکه نه ته وه یی و که سه یکی نیشتمانیپه روه ریش بووه، هه ر بۆیه له ئاکامی جوامیری و لیته اتووی خوئی ئەم جیگا و پایه و ئەم متمانه یه ی له شیخ عوبه یدوللای و دواتر شیخ

عهبدولقادری کوری و تهواوی بنه‌ماله‌ی نه‌هریبه‌وه به‌دهست هیناوه.

شیخ عوبه‌یدوللا دوا‌ی راپه‌پینه‌که‌ی، له‌سه‌ر داوا‌ی کاربه‌دهستانی کورد له ژیر گوشاری رووس و ئینگلیز و ئیران، دوا‌ی زۆریک له دانیشتن به مه‌به‌ستی گفتوگو، داوه‌تی ده‌که‌ن بۆ ئیسته‌نبۆل، سه‌ره‌تا ریز و حورمه‌تی زۆری ده‌گرن، دواتر ته‌له‌که‌ ئاشکرا ده‌بیت و ده‌سته‌سه‌ری ده‌که‌ن، دوا‌ی مانه‌وه‌ی ده‌ مانگ به ده‌سته‌سه‌ری، پاشان له ئابی سالی ۱۸۸۲د به پاسپورتیکی دروستکراو توانی بگه‌رپته‌وه بۆ باره‌گاکه‌ی خۆی له نه‌هری. هه‌مدیسان جاریکی دیکه، له‌سه‌ر داوا‌ی ئیران و به‌ریتانیا و رووس گوشار خرایه‌وه سه‌ر تورکان تا له هه‌ولتیکی دیکه، چه‌کداره‌ تورکه‌کان «شیخ» یان به دیل گه‌رتنه‌وه و له ۲۹ی ئه‌یلوولی ۱۸۸۲ به دیلی ره‌وانه‌ی «مووسل» یان کرد، له‌وتیوه به‌ره‌و ئه‌سکه‌نده‌روونه و له‌وتیسه‌وه بۆ به‌یرووت، پاشان بۆ حیجاز دوورخرایه‌وه، له‌وئ مایه‌وه تا له سالی ۱۸۸۳د کۆچی دوا‌یی کرد. وه‌فایی دوا‌ی مه‌رگی شیخ عوبه‌یدوللا، تا ماوه‌ی هه‌شت سال چاوی به بنه‌ماله‌ی شیخ نه‌که‌وتوه تا له سالی ۱۸۹۱ وه‌فایی له‌گه‌ل خه‌لیفه مه‌لا عه‌بدووللای زه‌رده‌رووی هاو‌پیدا به مه‌به‌ستی زیاره‌تی شیخ عه‌بدولقادری تاقه کوری شیخ عوبه‌یدوللا به‌رئ ده‌که‌ون. وه‌فایی هه‌مان هه‌ست و دلسۆزی و وه‌فاداری و له هه‌مان پتوه‌ندی له‌گه‌ل شیخ عه‌بدولقادریشدا ده‌بیت. له سالی ۱۸۹۵ له‌لایه‌ن سولتان عه‌بدوولحه‌میدی دووه‌مه‌وه رتبه‌گه به شیخ ده‌درئ تا به مال و مندا‌له‌وه بگه‌رپته‌وه بۆ ئیسته‌نبۆل، که ئه‌ویش له‌وه سه‌رده‌مانه‌وه له‌گه‌ل باوکی هه‌ندیک له که‌سانی بنه‌ماله‌که‌ی نه‌فی کراوه. شیخ عه‌بدولقادر که ده‌گه‌رپته‌وه ئیسته‌نبۆل، داوا له وه‌فایی ده‌کات، که خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریبه‌کانی بیت تا ئه‌میشی بۆ چاپ بکات. شیخ عه‌بدولقادر ماوه‌یه‌کی زۆر له حیجاز به دوورخراوه‌یی ده‌مینیتنه‌وه، تا سه‌رده‌می رووخانی ئیمپراتۆری عوسمانی و سه‌رکه‌وتنی مسته‌فا که‌مال. جاریکی دیکه رتبه‌گه‌ی پچ درا بۆ ئیسته‌نبۆل بگه‌رپته‌وه، دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ئیسته‌نبۆل، ده‌که‌وتنه پتوه‌ندی له‌گه‌ل دۆستان و سیاسه‌تمه‌دار و رووناکبیرانی کورد. له ماوه‌ی سالانی (۱۹۱۰- تا ۱۹۲۴ز) له پیکه‌تانی چه‌ن‌دین ریکه‌خراوی فه‌ره‌نگی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیدا. به‌شداریه‌کی کاربگه‌ر و راسته‌وخۆیان له دۆخی کورددا کردوه، به تایبه‌ت له پیکه‌تانی

(کۆمه‌له‌ی ته‌عالی کوردستان)دا و خۆی بووه به سه‌رۆک، دوا‌ی ئه‌وه‌ی مسته‌فا که‌مالی تورک له هه‌موو به‌لینه‌کانی په‌شیمان ده‌بیتنه‌وه، بزوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازی کورد له رووبه‌روو بوونه‌وه و راپه‌پین شیوه‌یه‌کی دیکه وه‌رده‌گرئ. تا له ئاکامدا شو‌پشی "۱۹۲۵" به سه‌رکردایه‌تی شیخ سه‌عیدی پیران هه‌لده‌گیرسیت که شیخ عه‌بدولقادر یه‌کیک له سه‌رکرده‌ دره‌وشاوه و به‌رچاوه‌کانی ئه‌م شو‌پشه‌ ده‌بیت. هه‌یره‌کانی تورک زۆر درپدانه ئه‌م شو‌پشه‌یان سه‌رکوت کرد و راپه‌رانی شو‌پشه‌که و رووناکبیرانی کوردستانی تورکیایان به سه‌دان و به هه‌زاران گرتن و کوشتن، دواتر له سیداره‌یان دان.

زۆر له شاعیرانی کورد له سه‌روویانه‌وه پیره‌مبێرد چه‌ندان شیعیی به بۆنه‌ی له سیداره‌دانی ئه‌م خه‌باتگه‌رانه به گشتی و شیخ عه‌بدولقادر به تایبه‌تی نووسیوه، که ئه‌مانه هه‌ندیک له نمونه‌ی ئه‌و شیعرانه‌یه.

هاتن شه‌هیده‌کان به جلی سووری خۆینه‌وه

دایکی وه‌تن ده‌هه‌سته سلاویان بستیته‌وه

شیخ قادره له پیتشه‌وه، سه‌رقافله‌ی ئه‌وان

چه‌ند جوانه، خۆین و ریش سپی، پیر و نه‌وجه‌وان

تا ده‌گاته..

ئو جه‌زئه‌ی میله‌ت تپیدا که‌سسه

من سه‌رم شینه و به‌رگم په‌لاسه

شاعیر و شیعر و سیاسه‌ت

سه‌ره‌تا هه‌ول ده‌دین، له‌سه‌ر روانگه و بیره‌کردنه‌وه و قسه‌کانی مامۆستای به‌ریز و خۆشه‌ویست مامۆستا گیو موکریانی قسه‌ بکه‌ین، به‌رانبه‌ر شیعر و زمان و ئیستیتییکا، له هه‌مان کاتیشدا پتوه‌ندی نیوان شیعر و سیاسه‌ت. به‌ر له‌هه‌ر شتیک ده‌مه‌ویت ئه‌وه بلیم، ئه‌م جو‌ره بیره‌کردنه‌وانه بۆ شیعر، بیره‌کردنه‌وه‌ی زۆر نادرست و کورت بین، بیره‌کردنه‌وه‌ی قوول نه‌بوونه‌وه و خۆماندونه‌کردن و بیره‌کردنه‌وه‌ی دروشمئاسا و جو‌ریک له هه‌لویت نواندنه له‌سه‌ر حیسابی شیعر و ئیستیتییکای شیعی. ناکرئ ئه‌گه‌ر که‌ستیک شیعی نه‌کرده هۆکاریک بۆ کیشه و مه‌سه‌له‌یه‌کی دیاریکراو، یان شیعی نه‌خسته خزمه‌ت سیاسه‌ت و کیشه نه‌ته‌وه‌یی و کۆمه‌لایه‌تیبه‌کان، ئه‌وه ئه‌و که‌سه به سپله و تاوانبار، یان له ئاستیکی نرم له که‌سایه‌تی و شیعه‌کانی پروانین و رووی ئه‌وه‌مان نه‌بیت شیعه‌کانی بۆ چاپ بکه‌ین. هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی مامۆستا گیو له پیتشه‌کی دیوانه‌که‌ی وه‌فاییدا

نوسیبویه تی، له ولو ودهش شیعره کانی نه و کهسه لیوانلیتو بیت له جوانی و له شیعریهت. کیشه که له وده دا نییه که ماموستا گبو له سالانی هفتا کانه وه نه م قسانه ی کردووه، کاره ساته که لیره دایه نه م جوړه بیرکردنه وانه بو شاعر و نه دهب ئیستاش ناماده یی هه یه، که به پروای من بیرکردنه وه و تیروانینتیکی زور نادرسته. مه رج نییه هه موو که سیک له سه ر سیاست بنوسیت، له گه ل نه وه ش شاعر وه ک ژبان هینده روویه ریکی فراوانی هه یه که جیگای هه موو چه مک و بابه تیکی تیدا ده بیته وه، به سیاست تیشه وه. من به لامه وه ناساییه شاعر دم له هه ر بابه تیک بدات، به لام به زمانی شاعری و ئیستیتیکای شاعر نه کرتته قوربانی هه یه بابه تیک. شاعر بیتجگه له گه مه یه کی زمانه وانی، هه یه کی دیکه نییه. یان ده توانین بلین شاعر گه مه یه کی ئیستیتیکیه له نیتو روویه ری زماندا. شاعر خوی به پتی ناره زوووه کان و بیرکردنه وه و خه یاله کانی بریاری نه وه ده دات له سه ر چی بنوسیت، نه پیته وندی به زه مه نه وه هه یه و نه پیته وندی به کیشه و پیکه اته کانی ده ره وه هه یه.

شاعیر له ریگه ی حه زه چه پتیراوه کانی نیتو روویه ری نه سستی، له گه ل رابردو ده دوت، له ریگه ی خه یاله کانیه وه له گه ل ئیستا ده دوت، له ریگه ی خه ونه کانیشی له گه ل دها توو ده دوت. بی گومان هه مووی له روویه ریکی نادیار و به هوی گه مه یه کی زمانه وانییه وه، نه وه خوینهر و ره خنه گری زربنگ و به سه لیقنه له گه ل ده قدا شو ربینه وه و بگه نه قوولاییه کان و له نیتو روویه ره نادیاره کان، نه بینه راوه کان به بینه راو بکن و هیتما و کو ده کافمان بو بکه نه وه، هاوکات له ریگه ی خویندنه وه کانیا ن ده قیتیکی نوتمان پت ببه خشن. وه فایه ی هه یه گونا هیتکی نییه که له نیتو شاعر کانی سیاستی نه کردووه و نه وه له ریگه ی دیکه وه خزمه تی نه ته وه و خاک و نیشتمانی کردووه، وه ک که سیتیکی نیشتمانیپه روه ر بو کو مه لگاکه ی خوی دل سو ز بووه و به ته نگ کیشه کان و خه مه نه وه وایه تییه کانه وه بووه، ئیتر بو ده بی له به های شاعر کانی که م بکه یه وه و له ئاست شاعیره کانی دیکه ی وه ک نالی و سالم و کوردی و حاجی قادر نه بیین، که به پروای من له رووی ئیستیتیکای شاعری و له رووی شاعر ییه ته وه، شاعر کانی وه فایه ی له شاعیرانه و له سه رجه م شاعیرانی سه رده می خوی له ئاستیکی خوارتر نییه، چونکه ده بی درک به و راستییه بکه ین که سیاست ناتوانی شاعر ده سته مو بکات و

بیخاته ژیر رکیفی خو یه وه، به لکو نه وه شاعر له نیتو روویه ره فراوانه که ی خوی جیگایه ک بو سیاست ده کاته وه. !، چونکه شاعر له سه ر مه عرفه یه کی گشتگیر ئیش ده کات، بو یه ده توانین بلین، شاعر له سیاست پاناکات، به لام وه ک چون سیاست تیش وه ک هه ر چه مکیتی دیکه دوو دیوی هه یه، ده کری شاعر له سه ر دیوه جوانه که ی سیاست ئیش بکات. شاعر به دوا ی چاره سه ری کیشه کاندانا گه ریت، به لکو کیشه کان ده رووژتیت، چونکه نه گه ر داوای چاره سه ری کیشه کان له شاعر بکه ین، نه وه وه زیفه یه کی دیار بکراو بو شاعر داده نین، له م حاله ته شدا شاعر ده خه یه نیتو باز نه یه کی دیار بکراو و سنووردار. به پروای من شاعر (هه یه یه یه وه زیفه یه کی دیار بکراوی نییه، به لکو شاعر نامانجی هه یه. !)، نامانجی شاعریش (گه رانه به دوا ی چه مکه کانی جوانی و به زرپاگرتنی به ها مرو بییه کاندانا!). نه و شاعرانه ی بو عیشق و خو شه ویستی دنووسرتن، له نیتو روویه ری به ها مرو بییه کاندانا جیگایان ده بیته وه. نه گه ر بگه ر پینه وه بو روانگه کانی ماموستا گبو ده بیین له گه ل هه موو توو ری و بیزار ییه کانی له که سایه تی وه فایه ی، له و لاوه ش هه ندیک دان پییدانان به رانه ر ئیستیتیکا و داهینانه شاعر ییه کانی وه فایه ی ده کات و ده لیت (هه ر ده سته هه لبه سستیکی وه فایه ی چه شنه هه وایه کی ناودار و خو ش و تایه تی هه یه که ئیستاش له موکریانیدا له ناو هه موو کو ریکی به زم و ناهه نگ و سه یرانگایه کیدا هه لبه سته کانی وی به دهنگ و ناوازه یه کی وا خو ش و پر سو ز و ئاسمانی ده خو ینرینه وه که دلای هه زاران دلداران ناو ر تی به رده دهن). به پروای من هیتزی شاعر له وه دایه که سه ره رای هه ر ره خه یه ک، به لام ناراسته ی جوانییه کان له ده ست نه دهن، سیاست له روویه ری نه دهب و شاعر دا مه یلیکی ئایرونی تیدایه، بو یه شاعیر ده بی وریا بیت له مامه له کردنی له گه ل چه مکی سیاست، یان هه ر چه مک و بابه تگه لیکی دیکه، بو نه وه ی ئیستیتیکای شاعر کانی نه کاته قوربانی نه م چه مک و بابه تانه.

سه رچاوه کان:

- ۱- دیوانی وه فایه ی، چاپی سیتیه مین / چاپخانه ی کوردستان، هه ولیر.
- ۲- بیره ورییه کانی وه فایه ی، گرد و کو ی، قازی محمده خزر، وه رگرتانی له فارسییه وه: محمده حمه باقی، هه ولیر.